

Pestprotocol

1. Pesten

Pesten vindt overal plaats. Helaas behoort pesten tot gedrag dat door alle tijden en overal op de wereld is terug te vinden. Wij spreken van pesten als er sprake is van:

- een negatieve intentie, bedoeld om een andere leerling leed te berokkenen;
- herhaaldelijke en langdurige blootstelling aan negatief gedrag/agressie van één of meer leerlingen;
- verschil in macht tussen pester en gepeste.

We maken onderscheid tussen pesten en plagen. Bij plagen is het negatieve gedrag niet structureel tegen dezelfde leerling gericht en is de machtsongelijkheid veelal niet zo duidelijk aanwezig als bij pesten. De insteek bij plagen is bovendien eerder elkaar aan het lachen maken, dan dat er sprake is van een expliciet negatieve intentie en buitensluiten. We leren leerlingen ook het onderscheid tussen pesten en een conflict. Een conflict is een verschil van mening of van belang (A wil dit en B wil dat). Soms ontstaat een conflict in een ruzie, als er sprake is van (fysiek of psychisch) geweld. Plagen kan vaak leiden tot een conflict: A wil dat B ophoudt en B vindt het leuk om er nog even mee door te gaan. Pesten is van een andere orde. De machtsongelijkheid en de structurele gerichtheid op één persoon maakt het onvergelijkbaar met plagen. Pesten is weloverwogen en proactief, gebeurt niet per ongeluk of spontaan, en ook niet als gevolg van uitlokking.

2. De preventieve aanpak om pesten te voorkomen

Pesten wordt gevoed in een cultuur die gekenmerkt wordt door competitie en individualisme. Vreedzaam biedt een tegenwicht. Het programma helpt de klas en school een positieve en sociale gemeenschap te zijn, waarin een expliciete sociale en morele norm zorgt dat we oog hebben voor elkaar, dat we rekening houden met elkaar, dat we allemaal verantwoordelijkheid dragen voor de gemeenschap. In het programma wordt ingegaan op de spanning tussen het recht hebben om jezelf te zijn, maar ook de plicht om ervoor te zorgen dat ieder ander dat recht ook heeft. In de lessen wordt expliciet ingegaan op pesten, plagen en wat dan te doen. Zorg voor elkaar staat centraal. Met het programma Vreedzaam ontstaat een klimaat waarin sprake is van verbinding, eerder dan concurrentie of competitie, een 'inclusief' groepsklimaat, waarin niemand wordt buitengesloten. Op die manier voorkomen we in veel gevallen ongewenst gedrag als pesten. Als er toch gepest wordt grijpen we snel in.

We zijn attent op plaagsituaties in en rond de school. Plagen speelt zich soms af op de grens van het aanvaardbare, en kan makkelijk overgaan in ruzie, of zelfs pesten. We besteden er in de lessen van blok 1 aandacht aan. Als plagen serieus wordt, ondersteunen we de geplaagde leerling om het plagen te laten stoppen en spreken de plager aan op zijn of haar gedrag. Soms schakelen we een buddy in: een medeleerling die de geplaagde leerling helpt er een einde aan te maken. Ook kunnen we de mediators vragen te helpen.

3. De curatieve aanpak van pesten

Hoeveel het programma “Vreedzaam” veel doet aan preventie van pesten, zal er altijd af en toe een pestsituatie voorkomen. In dat geval is het uiteraard zaak om eerst na te gaan of aan de preventieve kant nog wel voldoende kwalitatief wordt uitgevoerd. Hoe is de veiligheid in de groep? Is iedereen gericht op het elkaar helpen en ondersteunen? Zijn er subgroepen? Worden de leiders juist gevraagd zich verantwoordelijk te maken voor positieve taken en verantwoordelijkheden? Etc. 2/3 Met de groep wordt in de lessen besproken hoe leerlingen elkaar kunnen helpen. Met name populaire leerlingen kunnen belangrijk zijn als ‘verdedigers’. Als er meer nodig is hanteren wij een aanpak van pesten die goed past bij de uitgangspunten van “Vreedzaam”: de Oplossingsgerichte Pestaanpak (OPA). Deze aanpak is ontleend van de No-blame aanpak. Deze steungroepaanpak wordt bij de meeste anti-pest programma’s ingezet. De No Blame methode wordt inmiddels met succes en op steeds grotere schaal, toegepast in Engeland, Zwitserland, Nieuw Zeeland en verschillende Zuid Amerikaanse landen. De aanpak is proefondervindelijk zeer effectief gebleken. Sommige onderzoeken in Engeland noemen succespercentages van 90% (Smith, e.a. 2003). De aanpak bestaat uit een aantal achtereenvolgende gesprekken tussen een leerkracht (of IB-er) en leerlingen. Eerst met de gepeste leerling alleen. Vervolgens met een zorgvuldig met de gepeste leerling, samengestelde groep leerlingen, inclusief de pester(s). Dit is de groep die voor verandering en steun gaat zorgen. Belangrijke elementen van de aanpak zijn: geen schuld, verwijten of straf, we moedigen empathie aan, we maken iedereen verantwoordelijk, het is positief en oplossingsgericht, en de pester krijgt de kans zijn of haar gedrag te veranderen. In deze aanpak worden meestal de volgende stappen onderscheiden:

1. Gesprek met het gepeste kind. De leerkracht (of een ander teamlid van de school) praat met het gepeste kind over de situatie, vraagt of hij of zij hulp wil, en stelt met hem of haar de steungroep samen. Dit is een gemengde groep van zo’n 5 tot 8 medeleerlingen, waaronder leerlingen die de gepeste noemt als mogelijke helpers, maar ook de pester en meelopers of buitenstaanders; liefst ook een verdeling van jongens en meisjes.
2. Gesprek met de steungroep. Hierbij is het gepeste kind niet aanwezig. In dit gesprek wordt de steungroep uitgenodigd om de gepeste medeleerling te gaan helpen. Ze worden uitgenodigd om met ideeën en voorstellen te komen. Dit alles met als doel dat het pesten moet stoppen.
3. Tweede gesprek met de gepeste. Na ongeveer een week bespreekt de leerkracht hoe het nu gaat met de gepeste.
4. Tweede gesprek met de steungroep. Na ongeveer een week is er ook een gesprek met de steungroep, waarin ieder lid de gelegenheid krijgt om te praten over wat hij of zij heeft gedaan.

Soms moet deze cyclus nog een of meerdere keren herhaald worden om ervoor te zorgen dat het interactiepatroon blijvend verandert. Bovenstaande aanpak is door de makers van “Vreedzaam” uitgewerkt in een uitgebreid gespreksprotocol. Soms vraagt school de trainers van “Vreedzaam” om deze gesprekken te voeren. Dit kan in aanwezigheid van een teamlid van de school, die daarmee de methodiek kan meemaken.

Digitaal pesten, online pesten of cyberpesten is een andere vorm van pesten, maar de basis van de aanpak is dezelfde als bij ‘klassiek’ pesten. Wat je in het ‘echte leven’ niet mag, mag je online ook niet! Dat online communiceren anders verloopt dan offline communiceren en risico’s met zich mee brengt, daarvan zijn kinderen zich, zeker op de basisschool, nog niet altijd bewust. Daarom vinden wij het belangrijk om kinderen leren om te gaan met sociale media. Het programma bevat lessen die helpen om duidelijke afspraken te maken over digitaal pesten en op een ‘sociale’ manier online communiceren. De lessen helpen bij het kiezen van afspraken: ‘Zo doen we dat hier op school met sociale media!’ In essentie is de aanpak bij online-pesten hetzelfde als bij niet online-pesten. In de lessen van “Vreedzaam” besteden we vanaf groep 5 geregeld aandacht aan online communiceren.

4. Uitwerking en aanpak oplossingsgerichte pestaanpak (OPA)

Stap 1: Gesprek met het gepeste kind

De eerste stap is een gesprek tussen de leerkracht of de interne begeleider en het gepeste kind, en soms ook met de ouder(s). Dit gesprek moet zo snel mogelijk plaatsvinden. Het doel van dit gesprek is het verzamelen van informatie over hoe het gepeste kind zich voelt, het identificeren van de betrokkenen, de niet-betrokkenen en de leerlingen die vriendelijk zijn tegenover het gepeste kind.

Hier zijn enkele aanwijzingen voor dit gesprek:

- Vraag het kind of het hulp nodig heeft.
- Leg de procedure uit, inclusief het samenstellen van een steungroep, enzovoort.
- Streef naar een vertrouwelijke sfeer.
- Indien mogelijk, moedig het kind aan om zijn of haar gevoelens op te schrijven of te tekenen, zodat anderen kunnen begrijpen wat er aan de hand is.
- Wees duidelijk over wat er wel en niet gezegd mag worden.
- Stel samen met het kind de steungroep samen, bestaande uit ongeveer zes tot acht medeleerlingen.
- Als het kind moeite heeft met het aanwijzen van vriendelijke medeleerlingen, kan je vragen met wie het bevriend zou willen zijn, of bij jongere kinderen: "Bij wie zou je op je feestje willen uitnodigen?"
- Zorg ervoor dat de steungroep bestaat uit behulpzame en betrouwbare leerlingen, naast de leerlingen die betrokken zijn bij het pesten.

Na een informeel begin, waarbij je over alledaagse onderwerpen praat, kom je tot het eigenlijke probleem. De openingsvraag kan zijn:

"Ik heb de indruk dat het de laatste tijd niet zo goed met jou gaat, klopt dat?"
Of: "Ik hoor van ... dat het de laatste tijd niet zo goed met jou gaat, klopt dat?"
Of: "We maken ons zorgen omdat we het gevoel hebben dat je niet gelukkig bent op school."
Of: "Je hebt aangegeven dat je gepest wordt op school. Daar wil ik graag met je over praten."

Het kan voorkomen dat het kind moeite heeft om erover te praten. In de oorspronkelijke No Blame-aanpak wordt het kind gevraagd naar de pestsituatie, wat er precies gebeurt, en of hij of zij zich wil uiten.

Als het kind bevestigt dat het niet goed gaat, kun je verder vragen:

"Wil je daar met mij over praten? Wil je me vertellen wat er precies aan de hand is?"
Als het kind ontkent, bevestig dan de ontkenning en benoem wat anderen hebben opgemerkt of wat je zelf hebt gezien, en vraag:
"Wat denk en voel je daarbij?"

Als het kind er makkelijk over praat, kun je verder vragen bij wie het kind zich niet veilig of ongemakkelijk voelt, en wat dat met hem of haar doet. Hierbij is het niet de bedoeling om de waarheid te achterhalen, maar om te begrijpen hoe het pesten het kind beïnvloedt. Benadruk dat het belangrijk is dat iedereen zich veilig voelt op school en dat het niet de bedoeling is om schuldigen aan te wijzen. Spreek de verwachting uit dat er iets kan veranderen in de situatie.

Als het kind duidelijk moeite heeft om erover te praten, blijf dan aan de oppervlakte en zoek alleen naar toestemming om te helpen, en richt je op wat er vervolgens kan gebeuren.

"Ik denk dat we je wel kunnen helpen. Zou je dat willen?"

Als de leerling bevestigd, vraag dan: "Wie zou jou daarbij kunnen helpen?"

Zonder toestemming kunnen we niet verdergaan. Soms heeft de leerling wat bedenktijd nodig. Laat de leerling nadenken of hij of zij echt wil doorgaan. Eerder kunnen we niet beginnen. Als het gepeste kind het gevoel heeft de controle te hebben, zal hij of zij zich veilig voelen.

Als de leerling toestemming geeft, leg dan de procedure uit voor het vormen van een steungroep en het voeren van een gesprek met die steungroep (zonder de gepeste leerling). Vraag de steungroep om te helpen de situatie op te lossen. We kiezen ervoor om de steungroep te laten bestaan uit een mix van vrienden van de gepeste leerling, leerlingen die de gepeste leerling aanwijst als mogelijke helpers, de pesters, meelopers en buitenstaanders (bij voorkeur populaire en gerespecteerde leerlingen). Samen met de gepeste leerling onderzoek je wie hem of haar zou kunnen helpen.

Bij een kind dat weinig aansluiting heeft in de groep, kies je juist voor leerlingen die bij hem of haar passen. Kinderen zijn soms geneigd om kinderen te kiezen die ze als ideale vrienden beschouwen. Dit kan juist tot teleurstelling leiden. Tussen het gepeste kind en kinderen die beter bij hem of haar passen, kan makkelijker afstemming plaatsvinden, en de kans op duurzaam positief contact is dan groter.

Mogelijke vraag: "Bij welke leerlingen voel jij je prettig?"

Sturende vraag: "Vind jij het goed dat ik dit groepje bij elkaar roep en dat ik vertel dat jij...?" (samenvatting van het verhaal van de leerling).

Stap 2: gesprek met de steungroep

Probeer zo snel mogelijk na het gesprek met de gepeste leerling de steungroep bij elkaar te roepen, bij voorkeur op dezelfde dag. Nodig hen uit met de mededeling: "Ik heb jullie even nodig." Laat de leden van de groep samenkomen in een prettige omgeving, zonder enige associatie met straf. De gepeste leerling is niet aanwezig.

In het gesprek met de steungroep doorloop je vier fasen:

1. Leg het probleem uit aan de groep:

Vermijd het beschuldigen van de groep. Houd geen belerend betoog. Vertel in plaats daarvan dat de gepeste leerling het heel moeilijk heeft op school. Beschrijf hoe de gepeste leerling zich voelt. Ga niet in op details of wat ieder precies heeft gedaan. Als begeleider blijf jij de leiding houden.

"Ik heb jullie hulp nodig. Het gaat over M. Ze voelt zich echt niet goed. Het is jullie misschien opgevallen dat M. zich niet zo blij voelt op school op dit moment. Ik heb jullie gekozen omdat ik denk dat jullie kunnen helpen."

Vertel het verhaal van M. Wanneer de leden van de groep dit verhaal horen, kunnen ze zich ongemakkelijk of schuldig gaan voelen. Het is dan belangrijk om duidelijk te maken dat niemand hier de schuld van krijgt.

2. Deel de verantwoordelijkheid

Benoem dat niemand hiervan de schuld krijgt. Wijs op ieders individuele verantwoordelijkheid. Leg de nadruk op dat het moet stoppen! Maak duidelijk hoe belangrijk deze groep is: we kunnen er samen iets aan doen. Leg de groep uit dat u weet dat zij kunnen helpen om het beter te maken voor de gepeste leerling. Laat weten dat u denkt dat zij allemaal een goede bijdrage kunnen leveren.

"Ik wil dat jullie weten dat niemand van jullie ergens de schuld van krijgt of zal worden gestraft. Ieder van jullie kan eraan meehelpen dat M. zich weer goed en veilig gaat voelen in de klas."

3. vraag de groep om ideeën:

Moedig iedereen in de groep aan om met ideeën te komen om de gepeste leerling gelukkiger te maken op school. Begin met de pesters. Geef complimenten voor elk idee en vraag de groep niet om beloftes te doen of strikte afspraken te maken.

Stimuleer de groep om oplossingen voor te stellen. Laat de leerlingen herhalen, beginnend met "Ik ga..." en vraag hen door om hun intenties concreet te maken: wat zou er veranderen door de voorgestelde oplossing? Accepteer alle positieve voorstellen. Als een leerling geen idee heeft, kunnen anderen helpen. Benadruk dat zelfs kleine gebaren kunnen helpen. Zo zei een leerling bijvoorbeeld: "Ik zal vriendelijk naar haar lachen als ze binnenkomt en haar begroeten met 'hoi'."

Pesters en meelopers kunnen besluiten om bepaalde negatieve acties te stoppen, zoals het verstoppertje van de tas van de gepeste leerling tijdens de gymles. Aan de andere kant kunnen helpers extra stappen ondernemen, zoals samen met de gepeste leerling naar huis fietsen of tijdens de pauze dichtbij haar blijven.

Het is belangrijk om de ideeën op te schrijven (zie bijlage) om aan te geven dat elk idee waardevol is en niet bedoeld is als beoordeling na een week. Soms kan het even duren voordat ideeën op gang komen, bijvoorbeeld omdat de leerlingen aangeven dat de gepeste leerling ook zelf verstoring gedrag vertoont. In dat geval kunt u suggereren dat wanneer zij ander gedrag gaan vertonen, de gepeste leerling waarschijnlijk ook ander gedrag zal vertonen.

Vraag aan ieder kind: "Wat zou jij kunnen doen om ervoor te zorgen dat M. zich veilig voelt?" Laat hen in ik-taal formuleren!

Stap 4: Overdracht aan de groep

Aan het einde van de bijeenkomst draagt u de verantwoordelijkheid over aan de groep. Toon vertrouwen in de groep en spreek dit ook uit naar de steungroep. Vertel hen dat u over een week nogmaals met de groep zult spreken om te horen hoe het gaat. Gedurende die week houdt u zich er niet mee bezig, maar blijft wel bereikbaar voor eventuele vragen. Leg ook uit dat de gepeste leerling niet op de hoogte wordt gebracht van de gemaakte afspraken.

Als het pestgedrag zich op het schoolplein voordoet, brengt u de toezichthouders op de hoogte van het pestgedrag.

"Ik waardeer het dat we elkaar op school gaan helpen. Laten we kort samenvatten wat ieder van jullie van plan is om te doen. Het is nu aan jullie! Elk van jullie kan bijdragen aan het welzijn van M. Ik heb vertrouwen in jullie. We zien elkaar volgende week weer (tijd en plaats) en dan zal ik elk van jullie apart vragen hoe het is gegaan. Volgende week zal ik ook weer met M. praten. Gedurende de week zal ik jullie hier niet op aanspreken, maar jullie kunnen altijd naar mij toekomen als dat nodig is. Bedankt en veel succes!"

Stap 3: een tweede gesprek met de gepeste leerling

Ongeveer een week later voeren we opnieuw een gesprek met de gepeste leerling om te bespreken wat er verbeterd is. We vragen ook wat de leerling zelf heeft ondernomen om de situatie te veranderen en geven complimenten voor hun inspanningen. Het is echter belangrijk om ervoor te zorgen dat de leerling niet afhankelijk wordt van anderen. Soms kan binnen de steungroep gesproken zijn over gedrag van de gepeste leerling waaraan ze zelf kunnen werken; dit moet worden benoemd. Maar het is cruciaal om te benadrukken dat pesten nooit wordt gerechtvaardigd.

Dit tweede gesprek is meestal kort, omdat de situatie vaak al is verbeterd. Als er nog zorgen bestaan, kunnen we een vervolgspraak maken. We vragen de leerling naar eventuele verdere veranderingen en verwachtingen voor de toekomst en bespreken of er nog extra ondersteuning nodig is. We benadrukken dat we de situatie nauwlettend in de gaten blijven houden.

Stap 4: een tweede gesprek met de steungroep

Na ongeveer een week houden we een tweede gesprek met de steungroep om te bespreken wat iedereen heeft bijgedragen. Het is niet essentieel dat alle voorgestelde acties zijn uitgevoerd, zolang het pestgedrag maar gestopt is. In sommige gevallen kan het nodig zijn om individuele gesprekken te voeren met de kinderen.

Het voordeel van het spreken met de hele steungroep is dat kinderen elkaar kunnen aanmoedigen en ideeën kunnen delen om meer acties uit te voeren in de komende week. Als de pester nog niet alle benodigde veranderingen heeft doorgevoerd, kan de groep positieve invloed uitoefenen om hen aan te moedigen dit alsnog te doen.

We stellen vragen aan elk kind in de steungroep: "Hoe is deze week voor jou geweest? Wat heb je gedaan om de situatie te verbeteren? Wat is er veranderd? Hoe voel jij je daarover? Hoe denk je dat dit M. heeft beïnvloed? Lukt het je om dit vol te houden? Heb je nog andere ideeën?"

Als een kind niets heeft veranderd, vragen we: "Wat heb je nodig om toch actie te ondernemen?"

In de meeste gevallen is het pesten na een week gestopt. Soms is het nodig om de steungroep nieuwe acties te laten bedenken en ze nog een week de kans te geven om deze uit te voeren. In bepaalde situaties kan het zinvol zijn om de samenstelling van de steungroep te heroverwegen.

Enkele algemene richtlijnen voor de begeleider:

- De begeleider hoeft niet per se een leerkracht te zijn.
- Zelfreflectie is belangrijk: wat is jouw relatie met zowel de pesters als het gepeste kind? Geloof je echt in de kracht van de kinderen? Straal je vertrouwen uit in de kinderen?
- Vermijd beschuldigende en moraliserende houdingen.
- Neem de tijd en creëer rust, inclusief momenten van stilte.
- Stel informatieve vragen en vraag naar emoties en gevoelens.
- Leid het gesprek vriendelijk maar duidelijk.
- Blijf actief gefocust op het doel van het gesprek.
- Zoek niet naar 'de waarheid'.
- Probeer het gepeste kind niet te veranderen door opmerkingen zoals "Bijt eens van je af."

5. Ouders op de hoogte brengen

Het is van belang om de ouders te informeren over het veiligheidsbeleid van de school. Onderdeel van dit beleid is de oplossingsgerichte pestaanpak* bij pestincidenten.

We brengen in het geval van inzet van de steungroep de volgende mensen op de hoogte.

- het team middels de team memo
- ouders van het gepeste kind middels een gesprek
- alle ouders van de klas middels een parro bericht
- ouders van leerlingen in de steungroep middels een mail via Parnassys

**Bij online pesten kan er een andere strategie gekozen worden omdat de invloed van school gering is op het online gedrag thuis. Hier moeten ouders een grote rol nemen in het toezicht op het online gedrag van hun kind.*

Bericht aan alle ouders in de klas:

Beste ouders/verzorgers,

Geregeld wordt u geïnformeerd over de aanpak van “Vreedzaam” via Parro
“Vreedzaam” is een compleet programma voor basisscholen voor sociale competentie en democratisch burgerschap. Het beschouwt de klas en de school als een leefgemeenschap, waarin kinderen zich gehoord en gezien voelen, een stem krijgen, en waarin kinderen leren om samen beslissingen te nemen en conflicten op te lossen. Kinderen voelen zich verantwoordelijk voor elkaar en voor de gemeenschap, en staan open voor de verschillen tussen mensen.

We zien dat de lessen van “Vreedzaam” in groep op de juiste wijze worden opgepakt door de groep.

Toch hebben wij helaas moeten constateren dat er één leerling in groep zich buitengesloten/ gepest voelt. Hoeveel we ook doen aan preventie, pesten kan altijd nog voorkomen maar dit moet wel stoppen. Wanneer er, zoals in dit geval, meer nodig is dan alleen sturing op het groepsproces hanteren wij een aanpak van pesten (vanuit het pestprotocol) die goed past bij de uitgangspunten van “Vreedzaam”: De Oplossingsgerichte pestaanpak (OPA).

De OPA bestaat uit een aantal op één volgende gesprekken tussen een medewerker van de school en leerlingen. Juf meester..... zal vanuit haar rol als interne coach deze gesprekken gaan voeren. De ouders van de gepeste/ buitengesloten leerling zijn reeds op de hoogte van deze aanpak.

Met deze OPA wordt er een beroep gedaan op het verantwoordelijkheidsgevoel van de groep. Door niet te beschuldigen, maar door empathie op te roepen en iedereen als potentiële oplosser van het probleem te zien, worden de positieve krachten in een groep gestimuleerd.

Stap 1. Gesprek met de gepeste/het slachtoffer.

Er wordt met de leerling gesproken over de situatie, vraagt of hij/zij hulp wil. Dit is een gemengde groep van 5 tot 8 medeleerlingen, waaronder leerlingen die de gepeste noemt als mogelijke helpers, maar ook de pester en de toeschouwers.

Stap 2. Gesprek met de steungroep.

Hierbij is het gepeste kind niet aanwezig. In dit gesprek wordt de steungroep uitgenodigd om de gepeste medeleerling te gaan helpen/ondersteunen. Ze worden uitgenodigd om met

ideeën en voorstellen te komen. Dit alles met als doel dat het pesten/buitensluiten moet stoppen.

Stap 3. Tweede gesprek met de gepeste leerling.

Na ongeveer een week bespreekt de leerkracht hoe het nu gaat met de gepeste leerling.

Stap 4. Tweede gesprek met alle leden van de steungroep individueel.

Na ongeveer een week is er ook een gesprek met de steungroep, waarin ieder lid de gelegenheid krijgt om te praten over wat hij of zij heeft gedaan om te helpen.

De stappen 2,3 en 4 kunnen meerder malen worden herhaald. De interventie heeft een looptijd van 6 tot 9 weken. (De duur is afhankelijk van een logisch moment om de interventie af te sluiten).

De ouders van de leerlingen die samen de steungroep vormen zullen hierover worden geïnformeerd per mail. In de aanpak is het belangrijk om niet te beschuldigen, maar juist empathie op te roepen en iedereen als potentiële oplosser van het probleem te zien. Er zal daarom niet met ouders en kinderen worden besproken vanuit welke rol zij zijn gevraagd mee te helpen in de steungroep.

Wij weten uit eerdere ervaringen dat de steungroep een enorm positief effect heeft op de gepeste/buitengesloten leerling maar ook op de groep als geheel.

Wij hopen u hiermee voldoende te hebben geïnformeerd. Mocht u toch nog vragen hebben dan kunt u altijd bij terecht.

Met vriendelijke groet,

Bericht aan ouders leerlingen in de steungroep

Beste ouders/verzorgers van.....

In de e-mail van hebben wij u geïnformeerd over de aanpak rondom één leerling in groep 5A die zich gepest/buitengesloten voelt. Binnen het werken met de OPA (oplossingsgerichte pestaanpak) wordt een steungroep opgezet. De steungroep bestaat uit leerlingen met wie het kind problemen heeft maar ook neutrale leerlingen en vriendjes/vriendinnetjes.

Tijdens de gehele aanpak is het niet van belang vanuit welke rol een kind deelneemt aan de steungroep. In de aanpak is het belangrijk om niet te beschuldigen, maar juist empathie op te roepen en iedereen als potentiële oplosser van het probleem te zien. Er zal daarom niet met ouders en kinderen worden besproken vanuit welke rol zij zijn gevraagd mee te helpen in de steungroep.

Een aantal kinderen, waaronder u kind, zijn gevraagd om de steungroep te vormen. Alle kinderen in de steungroep hebben aangegeven graag te willen helpen en zijn met de juiste intentie gestart met hun bijdrage.

Mocht u hier met uw kind over willen praten vraag dan naar de positieve bijdrage in de steungroep en hun concrete actie.

Wij hopen u hiermee voldoende te hebben geïnformeerd.

Met vriendelijke groet,

Bronnen

Bij het opstellen van het pestprotocol is gebruik gemaakt van het pestprotocol zoals dat beschikbaar is gesteld door “Vreedzaam” op hun website. En daarnaast hoofdstuk 12 uit de map Sociale veiligheid van “De Vreedzame school” (oude methode).

